

تأثیر زمان تهیه بستر بذر و شیوه مدیریت علوفه‌ای هرز بر جمعیت علوفه‌ای هرز و عملکرد کمی و کیفی چغندرقند

محمد عبدالهیان نوقابی^{۱*}، رضا خمیس آبادی^۲، علی کاشانی^۲ و داریوش فتح‌الله طالقانی^۱

۱- موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندرقند، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی ۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرج

تاریخ دریافت: ۹۳/۳/۲۵

تاریخ پذیرش: ۹۳/۱۱/۵

چکیده

به منظور بررسی تأثیر زمان تهیه بستر بذر و شیوه مدیریت علوفه‌ای هرز بر عملکرد کمی و کیفی چغندرقند آزمایشی در سال زراعی ۱۳۸۸-۱۳۸۹ در شهرستان کنگاور به صورت کرت‌های خرد شده بر پایه طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار انجام شد. عامل اصلی زمان تهیه بستر (A) دارای سه سطح (a1- تهیه بستر بذر و ایجاد جوی و پشتہ به طور کامل در پاییز به همراه کاشت گیاه پوششی جو، a2- تهیه بستر بذر و ایجاد جوی و پشتہ به طور کامل در پاییز بدون کشت بستر بذر و ایجاد جوی و پشتہ به طور کامل در بهار) بود. عامل فرعی روش مدیریت علوفه‌ای هرز (B) نیز دارای سه سطح (b1- کنترل جو a3- تهیه بستر بذر و ایجاد جوی و پشتہ به طور کامل در بهار) بود. عامل فرعی روش شیمیایی شامل سه مرحله استفاده از علف‌کش‌ها و b2- کنترل علوفه‌ای هرز به روش دو مرحله + دو مرحله کنترل شیمیایی، b3- عدم کنترل تلفیقی علوفه‌ای هرز (شاهد با علوفه‌ای هرز) بود. نتایج نشان داد زیست‌توده علوفه‌ای هرز به طور معنی داری تحت تأثیر روش تهیه بستر بذر قرار گرفت و میانگین زیست‌توده علوفه‌ای هرز مزرعه پیش از کاشت چغندرقند، در تیمار تهیه بستر بذر در بهار حدود دو برابر تیمار تهیه بستر در پاییز بود. روش تهیه بستر بذر به طور کامل در پاییزه همراه با جو باعث کاهش ۲۸ درصدی وزن علوفه‌ای هرز مزرعه و در نتیجه موجب افزایش ۱۶ درصدی عملکرد ریشه چغندرقند گردید. روش کنترل تلفیقی علوفه‌ای هرز (۸۵ درصد) موفق تر از شیوه کنترل شیمیایی (۷۰ درصد) آنها بود. نتایج تجزیه واریانس عملکرد کمی و کیفی چغندرقند نشان داد اثر زمان تهیه بستر بذر بر عملکرد ریشه در سطح یک درصد معنی دار بود. بیشترین عملکرد ریشه چغندرقند در تیمار بستر پاییزه بدون جو (۶۴ تن در هکتار) و تیمار بستر بهاره کمترین عملکرد ریشه (۵۴ تن در هکتار) را تولید نمود. اثر روش مدیریت علوفه‌ای هرز نیز باعث معنی دار ($P < 0.01$) شدن عملکرد ریشه، عملکرد شکر و شکر سفید گردید. تیمار کنترل تلفیقی دارای بیشترین عملکرد ریشه (۷۳ تن در هکتار) و تیمار شاهد با علوفه‌ای هرز دارای کمترین عملکرد ریشه (۳۵ تن در هکتار) بود. تیمار کنترل شیمیایی با عملکرد ریشه (۷۱ تن در هکتار) نیز با تیمار کنترل تلفیقی در یک گروه آماری قرار داشت. بنابراین با تهیه بستر بذر به طور کامل در پاییز و کشت چغندرقند در اوین فرصت ممکن در بهار و با اعمال مدیریت مناسب جهت کنترل علوفه‌ای هرز عملکرد کمی و کیفی چغندرقند افزایش می‌یابد. با این روش ضمن کاهش تلفات رطوبت ذخیره شده در خاک به دلیل عدم انجام خاک‌ورزی برای تهیه بستر در بهار، امکان کاشت زودتر چغندرقند نیز فراهم می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: کشت زودهنگام، عملکرد ریشه، عبار چغندرقند و مدیریت تلفیقی علوفه‌ای هرز

* Corresponding author. E-mail: noghabi@yahoo.com

مقدمه

تیمارهایی که در آنها مالچ گیاه جو مستقر شده بود تا ۸۰ درصد نسبت به تیمار بدون مالچ کاهش داشت (Vasilakoglou *et al.*, 2006). نتیجه تحقیقی در زراعت چغندرقند مشخص نمود که عصاره چاودار بیشتر از عصاره جو و تریتیکاله موجب کاهش رشد چغندرقند و دمروباہی شد. در این بررسی جوانه زنی علف‌های هرز سوروف (*Setaria Echinochloa crus-galli*) و دمروباہی زرد (*Echinochloa crus-galli*) در تیمارهای مالچ گیاه پوششی تا ۷۸ درصد کمتر از تیمارهای بدون مالچ بود (Dhima *et al.*, 2006).

مناطق نیمه خشک همواره با مشکل کمبود آب و استحصال آن از اعماق زمین روپرور هستند و معمولاً در این مناطق آخرین نوبتهای آبیاری غلات که در مرحله حساس پر شدن دانه می‌باشد با مراحل اولیه رشد چغندرقند و عمدتاً چهار تا شش برگی مصادف است و کمبود آب جهت آبیاری مراحل اولیه رشد چغندرقند که حساس به تنفس خشکی است وجود دارد (Abdollahian-Noghabi, 1999). در صورتی که عملیات خاکورزی و تهیه بستر بذر چغندرقند به طور کامل در پاییز انجام شود و در بهار در اولین فرصت ممکن است کاشت بذر روی پشتلهای آماده شده از قبل صورت گیرد؛ گیاه چه چغندرقند از رطوبت ذخیره شده طی فصول پاییز و زمستان در خاک به نحو بهتری استفاده خواهد نمود. به طور کلی، آماده‌سازی بستر بذر چغندرقند به طور کامل در پاییز یکی از راهکارهای میسر شدن کاشت چغندرقند در اولین فرصت ممکن در فروردین ماه می‌باشد، مخصوصاً در مناطقی که بارندگی‌های بهاره فرصت آماده‌سازی زمین را نمی‌دهد (Abdollahian-Noghabi & Najafi, 2012) مشکل این روش می‌تواند رشد علف‌های هرز در بستر تهیه شده در پاییز باشد که استفاده از علف‌کش‌های عمومی مثل پاراکوات برای رفع این مشکل کارساز خواهد بود (Rahbari *et al.*, 2007; Alizadeh *et al.*, 1998). در روش تهیه بستر بذر در پاییز و کاشت در اولین فرصت ممکن در بهار، به دلیل عدم خاکورزی در بهار و در نتیجه عدم فراهم شدن شرایط برای

چغندرقند با نام علمی (*Beta vulgaris* L.) گیاهی است دو ساله از تیره *Amaranthaceae* (قبل از خانواده *Chenopodiaceae*) که به صورت گیاهی یک ساله و برای Biancardi *et al.*, (2010). علف‌های هرز از عده مشکلات زراعت چغندرقند بوده و اهمیت علف‌های هرز پهن برگ یک‌ساله در چغندرقند به دلیل رقابت شدیدتر نسبت به باریکبرگ‌ها، بیشتر است (Bazoobandi *et al.*, 2006). با توجه به اینکه چغندرقند رقیب بسیار ضعیفی برای علف‌های هرز (به خصوص در اوایل دوره رشد) می‌باشد و هرینه داشت چغندرقند در روش معمول مدیریت علف‌های هرز (وجین دستی) بسیار بالا است، تدبیر مدیریت غیرشیمیایی قبل از کاشت چغندرقند می‌تواند جهت کنترل علف‌های هرز مطرح باشد (Najafi, 2007).

مزارع چغندرقندی که در پاییز شخم برگران خورده و بستر بذر به طور کامل در پاییز آماده شده باشد نسبت به آنها یکی که در بهار شخم می‌خورند از لحاظ کنترل علف‌های هرز مزیت دارند. شخم پاییزه ممکن است باعث تحریک جوانه‌زنی بذر برحی علف‌های هرز خاص شده و سپس در اثر سرمای زمستان از بین برونده (Froud-Williams, 1998). در مناطقی که عملیات خاکورزی در پاییز انجام شود، به دلیل کاهش عملیات خاکورزی در بهار، جمعیت علف‌های هرز آنها کمتر از مناطقی خواهد بود که عملیات خاکورزی و تهیه بستر در بهار انجام می‌شود (Wilson *et al.*, 2001).

کاشت گیاه پوششی باریکبرگ در بین ردیف‌ها قبل از کاشت چغندرقند، موجب کاهش جوانه‌زنی و کاهش رشد علف‌های هرز بهاره می‌شود. طی مطالعات انجام شده مشخص گردید که وجود گیاه پوششی زمستانه می‌تواند وزن خشک علف‌های هرز یک‌ساله بهاره را به میزان ۷۰ درصد کاهش دهد (Fisk *et al.*, 2001). نتایج تحقیقی نشان داد که سه هفته پس از کاشت پنه، جوانه‌زنی علف‌های هرز در

بذر و ایجاد جوی و پسته به طور کامل در بهار بود. کاشت جو به میزان حدود ۲۵۰ کیلوگرم در هکتار به صورت دستپاش قبل از انجام دیسک به عنوان گیاه پوششی فقط در شیوه بستر تهیه شده در آبان ماه ۱۳۸۸ انجام شد. پس از انجام دیسک و مخلوط نمودن بذور با خاک ردیفهای کاشت با فاصله ۶۰ سانتی متر از یکدیگر در پاییز تهیه شدند.

جهت خشکاندن بوتهای جو و همچنین علفهای هرز پاییزه و زمستانه که در بستر تهیه شده در پاییز سال ۱۳۸۸ رشد کرده بودند، در فروردین سال ۱۳۸۹ قبل از کاشت چغندرقند، از علفکش پاراکوات (به عنوان جایگزین عملیات خاکورزی بهاره) به میزان ۸۰۰ گرم ماده موثره در هکتار (معادل چهار لیتر در هکتار از ماده تجاری "گراماکسون" به صورت مایع قابل حل در آب ۲۰ درصد) استفاده شد. پس از اعمال علفکش عمومی پاراکوات و تبدیل بقایای گیاهی به مالچ گیاه پوششی؛ با توجه به عدم وجود اثر ماندگاری این علفکش عمومی در خاک (Moosavi, 2001; Bazooobandi et al., 2006)، بدون هیچ گونه برهم زدن خاک بلا فاصله اقدام به کاشت چغندرقند در داخل بقایای گیاهی گردید. در روش تهیه بستر بذر در بهار، کترول علفهای هرز پیش رویشی توسط عملیات خاکورزی بهاره قبل از کاشت چغندرقند صورت گرفت.

عامل فرعی روش مدیریت علفهای هرز (B) نیز دارای سه سطح (شامل: a₁- عدم کترول علفهای هرز (شاهد با علف هرز)، a₂- کترول علفهای هرز به روش تلفیقی شامل و چین دستی در دو مرحله+ دو مرحله کترول شیمیایی و a₃- کترول علفهای هرز به روش شیمیایی شامل سه مرحله استفاده از

شکستن خواب بذور برخی از علفهای هرز بهاره ممکن است رویش آنها را در مزارع چغندرقند کمتر کند. لذا تحقیق حاضر با هدف تعیین بهترین زمان تهیه بستر بذر چغندرقند جهت غلبه بر علفهای هرز و همچنین بررسی عملکرد کمی و کیفی چغندرقند تحت تاثیر زمان تهیه بستر بذر و شیوه مدیریت علفهای هرز بود.

مواد و روش‌ها

این تحقیق در سال زراعی ۸۹-۱۳۸۸ جهت بررسی تاثیر زمان تهیه بستر بذر و مدیریت علفهای هرز بر عملکرد کمی و کیفی چغندرقند در مزرعه کشاورزی واقع در شهرستان کنگاور از توابع استان کرمانشاه که دارای مشخصات طول جغرافیایی ۴۷ درجه و ۵۷ دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی ۳۴ درجه و ۳۰ دقیقه شمالی به ارتفاع ۱۴۶۰ متر از سطح دریا است انجام گردید.

پس از آماده شدن زمین و قبل از اجرای آزمایش و افزودن هرگونه کودی به خاک، از هشت نقطه به طور تصادفی و به شکل W از عمق ۰-۳۰ سانتی-متر از هر دو بستر بهاره و پاییزه به طور مجزا نمونه خاک تهیه و دو نمونه مرکب خاک جهت تجزیه کامل به آزمایشگاه خاک شهرستان کنگاور ارسال شد، که نتایج آن در جدول ۱ ارائه شده است. کودهای مورد نیاز براساس نتایج آزمون خاک اضافه شد.

آزمایش به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. عامل اصلی زمان تهیه بستر (A) دارای سه سطح (شامل a₁- تهیه بستر بذر و ایجاد جوی و پسته به طور کامل در پاییز به همراه کاشت گیاه پوششی جو a₂- تهیه بستر بذر و ایجاد جوی و پسته به طور کامل در پاییز بدون کاشت جو a₃- تهیه بستر

جدول ۱- برخی از خصوصیات شیمیایی خاک محل اجرای آزمایش قبل از کاشت

Table 1. Some soil chemical properties of the test run before planting

Depth (cm)	Zn (ppm)	Fe (ppm)	N (ppm)	O.C (%)	P (ppm)	K ₂ O (ppm)
0-30	1.01	4.78	0.14	1.4	15.19	495

پروگرس ایاف (۲۷۴) بود در مراحل ذکر شده استفاده شد. برای کنترل نازک برگ‌ها از علف‌کش هالوکسی فوب-آر-متیل استر به میزان ۱۰/۸ گرم ماده موثر در هکتار (معادل یک لیتر در هکتار از ماده تجاری گالانت سوپر) در مرحله دو تا پنج برگی علف‌های هرز باریک برگ استفاده شد.
(Zand *et al.*, 2007)

زیست توده علف‌های هرز تحت تاثیر عامل زمان‌های تهیه بستر بذر در مرحله قبل از کاشت چغندرقند که عمدتاً شامل فلور طبیعی علف‌های هرز زمستانه بودند در کادرهای ۵۰×۵۰ سانتی‌متری اندازه گیری شد. پس از کاشت چغندرقند در اوایل دوره رشد به منظور شناسایی گونه‌های علف‌هرز بهاره نیز وضعیت علف‌های هرز مورد پایش قرار گرفت. در پایان دوره رشد از هر کرت در مساحتی به طول یک متر و عرض دو خط کاشت تمام علف‌های هرز به تفکیک گونه برداشت و وزن تر و خشک آنها توزین و سپس مورد تجزیه واریانس قرار گرفت.

هنگام برداشت محصول ریشه‌های موجود در قسمت وسط هر کرت از سطحی معادل هشت مترمربع (چهار ردیف وسط هر کرت) به عنوان معیار کرت برداشت شدند و پس از توزین و شستشو توسط دستگاه اتوماتیک "ونما" نمونه تصادفی خمیر از مجموع ریشه‌ها تهیه و برای تجزیه‌های کیفی و تعیین درصد قند (SC)، نیتروژن مضره (a-amino-N)، املح سدیم (Na) و پتاسیم (K) به آزمایشگاه تکنولوژی قند موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندرقند ارسال گردید. عملکرد ریشه (RY)، عملکرد شکر (SY) و عملکرد شکر سفید یا خالص (WSY) با استفاده از روش‌های استاندارد و متداول تعیین گردید (Abdollahian-Noghabi *et al.*, 2005).

تجزیه آماری طرح با استفاده از نرم‌افزار SAS 9.1 انجام شد و مقایسه میانگین با آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح یک درصد (DMRT) انجام شد.

علفکش‌های انتخابی چغندرقند بود. کاشت چغندرقند در همه کرت‌ها با استفاده از رقم منژرم تجاری لاتیتا که مقاوم به رایزومنیا و متحمل به رایزوکتونیا می‌باشد و با تراکم ۱۰۰ هزار بوته در هکتار در اولین فرصت ممکن در بهار انجام شد.

هر کرت اصلی شامل ۶ خط کاشت به فاصله ۶۰ سانتی‌متر از هم‌دیگر و به طول ۲۰ متر در نظر گرفته شد. که به سه قسمت تقسیم شد و تیمارهای سطوح عامل فرعی (روش مدیریت علف‌های هرز) در آن اعمال شد. قسمت ابتدای هر کرت اصلی به طول چهار متر به عنوان شاهد با علف‌هرز در نظر گرفته شد که هیچگونه کنترل علف‌هرزی در آن اعمال نگردید (تیمار b₁). قسمت باقیمانده طول هر کرت اصلی به طور مساوی به دو بخش هشت متری تقسیم‌بندی شد. در هشت متر وسط کرت اصلی روش مرسوم مدیریت علف‌های هرز منطقه که عبارت از دوبار وجین دستی + دوبار استفاده از علف‌کش است (کنترل تلفیقی) اعمال شد (تیمار b₂). مرحله اول وجین دستی در زمان چهار تا شش برگی چغندرقند همراه با عملیات تنک کردن و مرحله دوم آن سه هفته بعد از وجین مرحله اول انجام شد. مرحله اول کاربرد علف‌کش در زمان دو تا چهار برگی چغندرقند و مرحله دوم آن یک هفته بعد از وجین دستی دوم صورت گرفت. تیمار کنترل شیمیایی علف‌های هرز، شامل سه مرحله کاربرد علف‌کش در هشت متر قسمت انتهای کرت اصلی (جهت جلوگیری از انتقال علف‌کش در اثر آبیاری) اعمال گردید (تیمار b₃). اولین سه پاشی علف‌کش در مرحله دو تا چهار برگی چغندرقند، دومین مرحله آن یک هفته بعد از تنک کردن بوته‌های چغندرقند و آخرین مرحله کاربرد علف‌کش دو هفته بعد از سه پاشی مرحله دوم صورت گرفت.

برای کنترل علف‌های هرز پهن برگ از علف‌کش انتخابی چغندرقند که ترکیبی از فن مدیفام ۹۱ گرم + دس مدیفام ۷۱ گرم + اتوفوموسیت ۱۱۲ گرم در لیتر جماعت ۸۲۲ گرم ماده موثر در هکتار (معادل سه لیتر در هکتار از ماده تجاری بتانال،

نتایج و بحث

زیست توده علفهای هرز

(L.) که سلمه تره در حدود ۴۰ درصد و تاج خروس در حدود ۲۰ درصد علفهای هرز مزرعه را شامل شدند.

نتایج تجزیه واریانس زیست توده علفهای هرز در زمان برداشت محصول نشان داد اثر اصلی زمان تهیه بستر بذر بر زیست توده و تعداد علفهای هرز در سطح یک درصد معنی دار بود. اثر اصلی مدیریت علف هرز نیز برای این دو صفت در سطح احتمال یک درصد معنی دار شد. ولی اثر متقابل زمان تهیه بستر بذر با مدیریت علفهای هرز بر هیچ یک از صفات معنی دار نشد (جدول ۴). در نتیجه در قسمت نتایج و بحث عمدتاً به مقایسه میانگین اثرهای اصلی زمان تهیه بستر بذر و مدیریت علفهای هرز پرداخته شده است.

کاشت چغnderقند در بستر بذر تهیه شده به طور کامل در پاییز سال قبل باعث شد میانگین تعداد علفهای سبز شده در مزرعه چغnderقند در حالت بدون مالچ جو ۱۵ درصد و در حالت همراه با مالچ جو ۲۸ درصد نسبت به بستر تهیه شده در بهار کاهش یابد. نتایج تحقیقات قبلی مشخص نموده است که وجود بقایای خشک شده در سطح خاک موجب کاهش جوانه زنی علفهای هرز می گردد (Najafi, 2007).

نتایج تجزیه واریانس زیست توده علفهای هرز رویش یافته به طور طبیعی طی پاییز و زمستان نشان داد اثر روش های تهیه بستر بذر برای این صفت معنی دار است (جدول ۲). در این پژوهش، میانگین زیست توده علفهای هرز موجود در تیمار تهیه بستر بذر در بهار ۱/۷ برابر تیمار تهیه بستر در پاییز در حالت بدون جو و ۲/۶ برابر تهیه بستر در پاییز با جو بود (جدول ۳). تولید زیست توده مجموع علفهای هرز حدود ۱۵۰ گرم در متر مربع در مزرعه قبل از کاشت چغnderقند در بستر تهیه شده در پاییز در تحقیقات قبلی گزارش شده است (Abdollahian-Noghabi et al., 2010).

نتایج پایش علفهای هرز نشان داد که گونه های غالب مزرعه طی فصل رشد چغnderقند عبارت بودند از سلمه تره (*Amaranthus Chenopodium album L.*), تاج خروس (*Chenopodium album L.*), خرفه (*Portulaca oleracea L.*), پیچک (*retroflexus L.*), سوروف (*Convolvulus arvensis L.*), صحرا یابی (*Echinochola crus-galli (L.) P. Beauv.*) و جوانه زنی (*Solanum nigrum*) و تاج ریزی (*Hordeum murinum L.*)

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس اثر زمان تهیه بستر بذر بر زیست توده و جمعیت علفهای هرز زمستانه قبل از کاشت چغnderقند

Table 2. The ANOVA of seedbed preparation time on winter weed biomass and population before drilling sugar beet

S. O. V.	D. F.	Winter weed biomass	Winter weed population
Block	3	616.66 ns	12.30 *
Seedbed preparation time	2	61893.75 **	407.58 **
Error	6	177.08	1.80
CV (%)		5.20	5.86

جدول ۳- مقایسه میانگین زمان تهیه بستر بذر بر زیست توده و جمعیت علفهای هرز زمستانه قبل از کاشت چغnderقند

Table 3. Means of seed bed preparation time for winter weed biomass and population before drilling sugar beet

Seedbed preparation time	Weed population (plant m ⁻²)	Weed dry weight (g m ⁻²)
In autumn with barley	14.25 c	157.50 c
In autumn without barley	20.50 b	236.25 b
In spring	34.00 a	401.25 a

Means with different letters are significantly different

جدول ۴- نتایج تجزیه واریانس تاثیر زمان تهیه بستر بذر و مدیریت علوفهای هرز بر زیست توده و جمعیت علوفهای هرز بهاره در زمان برداشت چغندرقند

Table 4. The ANOVA of seedbed preparation time of sugar beet and weed management method on weed biomass and population

S. O. V.	D. F.	Weed population	Weed dry weight
Block	3	10.32 *	1118.51 *
Seedbed preparation time (a)	2	123.86 **	11753.44 **
Error a	6	1.93	249.96
Weed management (b)	2	848.77 **	86999.69 **
a×b interaction	4	9.40 ns	811.31 ns
Error b	18	5.89	805.03
CV (%)		12.33	15.75

درصد کاهش یافت. در حالیکه با مدیریت شیمیائی علوفهای هرز که شامل سه مرحله استفاده از علفکش بود، زیست توده علوفهای هرز باقیمانده در زمان برداشت محصول نسبت به تیمار شاهد با علوفه هرز حدود ۷۰ درصد تقلیل یافت (جدول ۶).

در مقابل، اعمال مدیریت تلفیقی علوفهای هرز باعث شد عملکرد ریشه چغندرقند نسبت به تیمار شاهد با علوفه هرز طی فصل رشد ۵۲ درصد و عملکرد شکر قابل استحصال آن معادل ۵۳ درصد افزایش یابد. اجرای برنامه مدیریت شیمیائی علوفهای هرز مزرعه نیز موجب شد عملکرد ریشه چغندرقند و عملکرد شکر قابل استحصال آن در هکتار به ترتیب معادل ۵۰ و ۴۹ درصد نسبت به تیمار شاهد با علوفه هرز طی فصل رشد افزایش یابد (جدول ۶).

زیست توده این علوفهای هرز نیز در حالت بدون مالچ جو ۱۸ درصد و در حالت همراه با مالچ جو ۲۹ درصد نسبت به بستر تهیه شده در بهار کاهش یافت (جدول ۵). کاهش جمعیت علوفهای هرز در روش تهیه بستر بذر در پاییز در حالت همراه با مالچ گیاه پوششی در تحقیقات قبلی نیز گزارش شده است (Abdollahian-Noghabi & Najafi, 2012). به طور کلی نتایج نشان داد روش تهیه بستر بذر به طور کامل در پاییزه همراه با جو باعث کاهش ۲۸ درصدی زیست توده علوفهای هرز (جدول ۵) و در نتیجه موجب افزایش ۱۶ درصدی عملکرد ریشه چغندرقند گردید (جدول ۶).

نتایج مقایسه میانگین نشان داد با اعمال مدیریت تلفیقی علوفهای هرز (وجین دستی در دو مرحله بعلاوه دو مرحله کنترل شیمیائی)، زیست توده علوفهای هرز باقیمانده در زمان برداشت محصول نسبت به تیمار شاهد با علوفه هرز معادل ۸۵

جدول ۵- مقایسه میانگین زمان‌های تهیه بستر بذر برای زیست توده و جمعیت علوفهای هرز بهاره در زمان برداشت چغندرقند

Table 5. Means of seedbed preparation time for weed biomass and population at harvest time of sugar beet

Seedbed preparation time	Weed population (plant m ⁻²)	Weed dry weight (g m ⁻²)
In autumn with barley	16.6 c	152.0 c
In autumn without barley	19.5 b	174.5 b
In spring	23.00 a	213.8 a

Means with different letters are significantly different

جدول ۶- مقایسه میانگین روش‌های مختلف مدیریت علوفهای هرز بر زیست توده خشک و جمعیت علوفهای هرز بهاره در زمان برداشت چغندرقند

Table 6. Means of weed management methods for weed biomass and population at harvest time of sugar beet

Weed management methods	Weed population (plant m ⁻²)	Weed dry weight (g m ⁻²)
Integrated weed management	13.4 c	142.5 c
Chemical weed control	16.4 b	277.5 b
Weedy check	25.3 a	920.3 a

Means with different letters are significantly different

علت آن می‌تواند به تاخیر افتادن زمان برداشت باشد. زیرا در مهرماه و آبان‌ماه علف‌های هرز خشک شده و قادر به رقابت با چغندرقند نبودند، در صورتی که رشد چغندرقند ادامه داشت. افزایش مدت زمان دوره رشد گیاه در بستر بهاره و در شاهد با علف‌های هرز امکان استفاده گیاه از شرایط محیطی و نیز مواد غذایی بدون رقابت با علف‌های هرز سبب افزایش عملکرد کمی و کیفی در چغندرقند گردید. همچنین زمان رشد فیزیولوژیک چغندرقند کامل گردید.

نتایج مقایسه میانگین سطوح تیمار مدیریت علف‌های هرز چغندرقند برای عملکرد ریشه چغندرقند نشان داد که عملکرد ریشه به طور معنی‌داری متاثر از مدیریت علف‌های هرز چغندرقند بوده و میانگین‌ها در دو گروه آماری مختلف قرار گرفته‌اند. به طوری که بالاترین عملکرد ریشه مربوط به تیمار مدیریت تلفیقی با ۷۳/۲۶ تن در هکتار و تیمار کترل شیمیایی با ۷۱/۷۹ تن در هکتار در یک گروه آماری قرار گرفته‌اند و تیمار شاهد با علف‌های هرز با ۲۵/۲۴ تن در هکتار کمترین عملکرد را در برداشته است (جدول ۹). افزایش حدود ۱۵۰۰ کیلوگرمی عملکرد ریشه در تیمار کترل تلفیقی نسبت به تیمار کترول شیمیایی احتمالاً به دلیل استفاده از دو مرحله و چین دستی برای گترنل تلفیقی نسبت به کترول شیمیایی بوده است. البته کترول شیمیایی نیز یک مرحله سمپاشی اضافی داشته ولی به لحاظ اقتصادی با فرض قیمت حدود ۲۱۰۰ هزار ریال برای هر تن چغندرقند برداشتش با عیار متوسط ۱۶ در حدود ۳۱۵۰ هزار ریال درآمد در کترول تلفیقی نصیب کشاورز شده است. اما با احتساب هزینه‌های کارگری و به ازای هر نفر کارگر روزمزد با نرخ ۲۵۰ هزار ریال در روز و تعداد حداقل ۳۰ کارگر مورد نیاز برای انجام دو مرحله و چین دستی در نهایت تیمار کترول تلفیقی باعث افزایش هزینه‌ای به میزان ۴۳۵۰ هزار ریال در هکتار بابت افزایش دستمزد پرداختی برای کارگران مورد نیاز و چین شد. البته هزینه سهم اضافی مصرفی در سمپاشی مرحله سوم در کترول شیمیایی و

عملکرد کمی و کیفی چغندرقند

نتایج تجزیه واریانس ویژه‌گی‌های مربوط به عملکرد کمی و کیفی چغندرقند نشان داد اثر اصلی زمان تهیه بستر بذر برای عملکرد ریشه، درصدقند، درصدقند قابل استحصال، عملکرد شکر و شکر سفید معنی‌دار نشد ($P>0.05$). اثر اصلی مدیریت علف‌های هرز برای صفات عملکرد ریشه، عملکرد شکر (عملکرد قند ناخالص)، عملکرد شکر سفید (عملکرد قند ناخالص) در سطح احتمالی یک درصد معنی‌دار شد. در حالیکه اثر مقابله زمان تهیه بستر بذر با مدیریت علف‌های هرز بر هیچ یک از صفات معنی‌دار ($P>0.05$) نشد (جدول ۷). در نتیجه در قسمت نتایج و بحث عمده‌تا روی نتایج مقایسه میانگین اثر اصلی مدیریت علف‌های هرز تمرکز شده است.

عملکرد ریشه

نتایج مقایسه میانگین سطوح تهیه بستر بذر برای عملکرد ریشه نشان داد که روش تهیه بستر بذر در پاییز بدون کشت جو (با عملکرد ۶۲/۱۵ تن در هکتار) در مقایسه با روش تهیه بستر بذر در بهار (با عملکرد ۵۳/۵۵ تن در هکتار) افزایش حدود ۱۰ تنی عملکرد ریشه را به دنبال داشت (جدول ۸). این افزایش عملکرد ریشه را می‌توان به کاهش حدود ۴۵ درصدی علف‌های هرز در نتیجه عدم خاکورزی و همچنین کاشت زودتر چغندرقند در روش تهیه بستر بذر پاییزه نسبت داد (جدول ۸). هر چند انتظار می‌رفت افزایش عملکرد تیمار بستر بذر پاییزه بیشتر از حد به دست آمده باشد، که یکی از دلایل محقق نشدن این امر بارندگی‌های متوالی در پاییز ۱۳۸۹ بود که اجازه برداشت چغندرقند را در مهرماه نداد و نهایتاً چغندرقند در آخر آبان ماه برداشت شد، که احتمالاً این شرایط موجب رسیدگی فیزیولوژیک یکسان چغندرقند در هر دو بستر بذر بهاره و پاییزه گردید و اختلاف عملکرد آن‌ها را کاهش داد. لازم به ذکر است این امر برای تیمار مدیریت علف‌های هرز نیز صادق می‌باشد به طوری که در تیمار شاهد با علف‌های هرز نیز صادق می‌باشد به طوری که در تیمار شاهد با علف‌های هرز میزان برداشت بیش از توقع مورد انتظار بود. که

در گروه آماری سوم (c) قرار گرفت (جدول ۹). افزایش عملکرد شکر را می‌توان به علت استفاده مناسب چغندرقند از شرایط محیطی و افزایش عملکرد ریشه در نتیجه کنترل مناسب علف‌های هرز مرتبط دانست.

عملکرد شکر سفید (عملکرد قند خالص)

نتایج تجزیه واریانس عملکرد شکر سفید نشان داد که عملکرد شکر سفید از لحاظ آماری تحت تأثیر زمان تهیه بستر بذر قرار نگرفت (جدول ۷).

بررسی مقایسه میانگین سطوح تیمار مدیریت علف‌های هرز چغندرقند برای عملکرد شکر سفید نشان داد که از لحاظ آماری در سه گروه آماری قرار گرفته به طوری که تیمار مدیریت تلفیقی با ۹/۱۵ تن در هکتار دارای بیشترین عملکرد (a)، تیمار کنترل شیمیایی با ۸/۴۷ تن در هکتار در گروه دوم (b) و تیمار شاهد با علف با عملکرد ۴/۲۸ تن در هکتار دارای کمترین عملکرد شکر سفید می‌باشد (جدول ۹).

همچنین خطرات زیستمحیطی روش کنترل شیمیایی باید در نظر گرفت شود.

درصد قند چغندرقند

نتایج مقایسه میانگین زمان‌های مختلف تهیه بستر بذر برای درصد چغندرقند نشان داد که در روش تهیه بستر بذر در پاییزه با جو ۱۵/۶۷ درصد و در تیمار بستر بذر پاییزه بدون جو معادل ۱۴/۸۴ درصد و میزان درصد چغندرقند در تیمار بهاره معادل ۱۶/۳۴ درصد بود (جدول ۸).

عملکرد شکر (عملکرد قند ناخالص) نتایج مقایسه میانگین سطوح مدیریت علف‌های هرز چغندرقند برای عملکرد شکر نشان داد که از لحاظ آماری در سه گروه آماری متفاوت قرار گرفته، به طوری که مدیریت تلفیقی با عملکرد ۱۱/۵۸ تن در هکتار دارای بیشترین مقدار و تیمار کنترل شیمیایی با عملکرد ۱۰/۹۶ تن در هکتار در گروه آماری دوم (b) و تیمار شاهد با عملکرد ۵/۲۴ تن در هکتار دارای کمترین عملکرد شکر و

جدول ۷- تجزیه واریانس تأثیر تهیه بستر بذر و روش‌های مختلف مدیریت علف‌های هرز بر صفات کمی و کیفی چغندرقند

Table 7. The ANOVA of seedbed preparation and method of weed management on yield and quality of sugar beet

S. O. V.	D. F.	Root yield	Sugar content	White sugar content	Sugar yield	White sugar yield
Block	3	624.47 *	3.51 ns	5.20 ns	11.14 **	37.70 **
Seedbed preparation time (a)	2	367.16 ns	6.80 ns	18.36 ns	0.62 ns	1.59 ns
Error a	6	93.42	4.14	7.41	3.14	4.42
Weed management (b)	2	5471.14 **	0.37 ns	0.70 ns	160.42 **	83.35 **
a×b interaction	4	168.64 ns	0.89 ns	1.55 ns	5.38 ns	3.45 ns
Error b	18	66.17	0.7	0.92	1.62	1.19
CV (%)		12.77	5.03	6.97	11.89	11.25

جدول ۸- مقایسه میانگین روش‌های مختلف تهیه بستر بذر برای خصوصیات کمی و کیفی چغندرقند

Table 8. Means of seed bed preparation methods for yield and quality of sugar beet

Seedbed preparation time	Root yield (t ha ⁻¹)	Sugar content (%)	Sugar yield (t ha ⁻¹)	White sugar content (%)	White sugar yield (t ha ⁻¹)
In autumn with barley	62.15	15.67	9.71	12.44	7.69
In autumn without barley	63.88	14.84	9.53	11.25	7.25
In spring	53.55	16.34	8.74	13.08	6.96
Standard difference (Sd ⁻)	3.946	0.831	0.723	1.111	0.858

جدول ۹- مقایسه میانگین مدیریت‌های مختلف علف‌هرز برای خصوصیات کمی و کیفی چغندرقند

Table 9. Means of weed manage methods for yield and quantity of sugar beet

Weed management methods	Root yield (t ha ⁻¹)	Sugar content (%)	Sugar yield (t ha ⁻¹)	White sugar content (%)	White sugar yield (t ha ⁻¹)
Integrated weed management	73.26 a	15.82 a	11.58 a	12.49 a	9.15 a
Chemical weed control	71.09 a	15.48 a	10.96 b	12.00 a	8.47 b
Weedy check	35.24 b	15.55 a	5.44 c	12.28 a	4.28 c

Means with different letters are significantly different

در نتیجه در روش تهیه بستر بذر در پاییز، به دلیل فراهم شدن امکان کشت زودهنگام، چغندرقند از نور، آب، عناصر غذایی و ... استفاده بهتر و بیشتری کرده و باعث افزایش عملکرد کمی و کیفی آن شده است. نتایج تحقیقات سایر محققین (Rahbari *et al.*, 2007; Fortune *et al.*, 1999) نیز مؤید این مطلب است. اما در مقایسه تیمارهای کنترل تلفیقی و کنترل شیمیایی با تیمار شاهد با علف‌هرز، نتایج نشان می‌دهد که عملکرد ریشه در تیمارهای مدیریت علف‌های هرز افزایش قابل ملاحظه‌ای داشته است (Fadaei Shahri *et al.*, 2010) و طور مستقیم تولید محصولات زراعی را تحت تاثیر قرار می‌دهد و از عوامل عمده و اساسی کاهش دهنده محصول چغندرقند می‌باشد. وجود علف‌های هرز در مزارع چغندرقند می‌تواند از ۱۰ تا ۱۰۰ درصد خسارت به دنبال داشته باشد (Wilson *et al.*, 2001). لذا اگرچه مدیریت علف‌های هرز در مزارع چغندرقند سخت و پر هزینه می‌باشد ولی از ضروریات مهم و اساسی برای محصول چغندرقند می‌باشد.

بنابراین با تهیه بستر بذر به طور کامل در پاییز و کشت چغندرقند در اولین فرصت ممکن و با اعمال مدیریت مناسب جمعیت علف‌های هرز یک ساله بهاره کاهش می‌یابد. با این روش ضمن کاهش تلفات رطوبت ذخیره شده در خاک به دلیل عدم انجام خاک‌ورزی برای تهیه بستر در بهار، امکان کاشت زودتر چغندرقند و در نتیجه افزایش عملکرد کمی و کیفی آن نیز فراهم می‌گردد.

نتیجه گیری

نتایج مربوط به عملکرد کمی و کیفی چغندرقند در ارتباط با زمان تهیه بستر بذر نشان داد که در روش تهیه بستر بذر در پاییز همواره باعث افزایش عملکرد ریشه، عملکرد شکر و عملکرد شکر سفید شد، هر چند اختلاف مشاهده شده از نظر آماری در سطح احتمال پنج درصد معنی دار نبود. در ارزیابی تراکم بوته و زیست توده علف‌های هرز در روش‌های تهیه بستر بذر در پاییز در همین آزمایش کاهشی حدود ۳۰ درصدی نسبت به روش تهیه بستر بذر در بهار مشاهده شد که نهایتاً منجر به افزایش حدود ۱۰ تن در هکتار در عملکرد ریشه و حدود ۱۵۰۰ کیلوگرم عملکرد شکر و حدود ۷۰۰ کیلوگرم عملکرد شکر سفید در هکتار گردید. بستر پاییزه احتمالاً به علت کاهش رقابت بین گونه‌ای بین چغندرقند و علف‌های هرز و همچنین فراهم شدن شرایط برای کاشت زود هنگام چغندرقند در بستر پاییزه نسبت به بستر بهاره بود (Abdollahian-Noghabi, 1992). مطالعات انجام شده در خصوص تاثیر رقابت علف‌های هرز بر عملکرد کمی و کیفی چغندرقند نشان داد که رقابت علف‌های هرز عمده‌تاً باعث کاهش عملکرد ریشه می‌شود. و بر درصد قند و ناخالصی‌های آن تاثیر قابل ملاحظه‌ای ندارد (Rashed-Mohasel & Shahbazi, 1999; Abdollahian-Noghabi, 1999).

همچنین افزایش عملکرد ریشه در اثر کاشت زودتر چغندرقند نیز از عوامل مهم افزایش دهنده عملکرد می‌باشد، به طوری که به ازای هر روز کاشت زودتر چغندرقند در فاصله فروردين تا تیرماه حدود ۵۰۰ کیلوگرم در هکتار عملکرد ریشه افزایش می‌یابد (Abdollahian-Noghabi, 1992) که در نتیجه عملکرد شکر و شکر سفید نیز افزایش می‌یابد.

منابع

- Abdollahian-Noghabi, M. 1992. Study of changes of quantity and quality traits of sugar beet under various sowing dates and harvesting times. M. Sc. Thesis, *College of Agriculture University of Tarbeit Modares.*
- Abdollahian-Noghabi, M. 1999. Ecophysiology of sugar beet cultivars and weed species subjected to water deficit stress. Ph. D. Thesis, The University of Reading, PP 227.
- Abdollahian-Noghabi, M. and Najafi, H. 2012. Role of cover crops in weed management of sugar beet in minimum tillage system. Proceedings of 12th Iranian Crop Sciences Congress. 4-6 September, Karaj, Iran. (In Persian with English Summary).
- Abdollahian-Noghabi, M., Rahbari, A., Alizadeh, H. and Rahimian, H. 2010. Integrated weed control of sugar beet in the method of complete seedbed preparation in autumn. *J. of Weed Res.* 2: 29-42.
- Abdollahian-Noghabi, M., Shaikholeslami, R. and Babaei, B. 2005. Technical terms of sugar beet yield and quality. *Sugar beet J.* 21:101-104. (In Persian with English Summary).
- Alizadeh, H. M., Preston, C. and Powels, S. B. 1998. Paraquat Resistant Biotypes of *Hordeum glaucum* from Zero -Tillage Wheat .*Weed Sci.* 38: 139-142.
- Bazoobandi, M., Baghestani Maybodi, M. A. and Zand, E. 2006. Weeds and their management in sugar beet fields. Plant Pest and Diseases Research Institute Publications, Tehran. (In Persian with English Summary).
- Biancardi, E., McGrath, J. M., Panella, L. W., Lewellen, R. T., and Stevanato, P. 2010. Sugar beet. In: "Root and tuber crops", pp. 173-219. Springer.
- Dhima, K. V., Vasilakoglou, I. B. Eleftherohorinos, I. B. and Lithourgidis, A. S. 2006. Allelopathic potential of winter cereal cover mulches on grass weed suppression and sugar beet development. *Crop Sci.* 46: 1682-1691.
- Fadaei-Shahri, M. R., Najafi, H., Abdollahian-Noghabi, M. and Mirhadi, M. J. 2010. Effect of winter cereal cover crop mulches and preparation time on sugar beet yield and dry matter weeds. Proceedings of the 3rd Iranian Weed Science Congress, 17 and 18 February, Babolsar. 213-215. (In Persian with English Summary).
- Fisk, J. W., Heesterman, O. B., Shrestha, A., Kells, J. J., Harwood, R. R., Squire, J. M. and Sheaffer, C. C. 2001. Weed suppression by annual legume cover crops in no-tillage corn. *Agron. J.* 93: 319-325.
- Fortune, R. A., Burke, J. L., Kennedy, T. and Sullivan, O. E. 1999. Effect of early sowing on the growth, yield and quality of sugar beet. End of project Report, Teagasc, Oak Park, No. 20- 25 pages.
- Froud-Williams, R. J. 1988. Changes in weed flora with different tillage and agronomic management system. In: "Weed management in agro-ecosystems: Ecological Approaches", eds. M. A. Altieri and M. Lieberman, pp. 213-36. Boca Raton, FL, USA, CRC Press.
- Moosavi, M. R. 2001. Integrated weed management. Miaad Press, Tehran. (In Persian with English Summary).
- Najafi, H. 2007. Non-chemical weed management. Kankash-e-Danesh Publication, Mashhad. (In Persian with English Summary).
- Rahbari, A., Abdollahian-Noghabi, M., Alizadeh, H., Khalaghani J. and Rahimian, H. 2007. Effect of integrated weed control on the yield and quality of sugar beet in the method of complete seedbed preparation in autumn. *Iranian J. of Field Crop Sci.* 38: 15-23. (In Persian with English Summary).
- Rashed-Mohassel, M., and Shahbazi, H. 1999. Effect of weeds competition on growth and dry matter content in different organs of sugar beet. *Sugar beet J.* 15: 84-85. (In Persian with English Summary).
- Vasilakoglou, I., Dhima, K., Eleftherohorinos, I. and Lithourgidis, A. 2006. Winter cereal cover crop mulches and inter-row cultivation effects on cotton development and grass weed suppression. *Agron. J.* 98: 1290-1297.
- Wilson, R. G., Miller, S. D. and Nissen, S. J. 2001. Weed control. In: "Sugar beet production guide", (Eds) R. G. Wilson, J. A. Smith and S. D. Miller, pp 117-130. University of Nebraska Publications.
- Zand, E., Baghestani, M. A., Bitarafan, M. and Shimi, P. 2007. A guidline for herbicides in Iran. Jihade-e-Daneshgahi Mashhad Press, Mashhad. (In Persian with English Summary).

Effect of Seed Bed Preparation Time and Weed Management Method on Weed Biomass, Yield and Quality of Sugar Beet

Mohammad Abdollahian-Noghabi¹, Reza Khamisabadi², Ali Kashani² and Daryoush Fatholla Taleghani¹

1- Sugar Beet Seed Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO)

2- Azad University of Karaj

Abstract

This experiment was conducted during 2009-2010 in Kangavar, Iran, to study the effect of seedbed preparation time and weed management method on sugar beet yield quality and weed population. The experimental design was split plot in the form of a randomized complete block design with four replications. The main factor was seedbed preparation time (A) in three levels (a_1 - Seedbed preparation in the fall with barley, a_2 - Seedbed preparation in the fall without barley and a_3 - Seedbed preparation in spring). The sub factors were weed management methods (B) in three levels (a_1 - Integrated weed management, a_2 - Chemical weed control and a_3 - Weedy check). The results showed that weed biomass was significantly affected by seedbed preparation time. Before sugar beet drilling, weed dry weight of seedbed preparation in spring was 2 fold of seedbed preparation in the fall. The seedbed preparation treatment in the fall with barley as mulch caused 28% reduction in weed biomass and consequently 16% increase in root yield of sugar beet. Integrated weed management was more affective (85%) than that of chemical weed control (70%). The analysis of variance (ANOVA) indicated that seedbed preparation time significantly affected root yield. The highest root yield (64 t ha^{-1}) was achieved in the fall seedbed without barley and the lowest root yield (54 t ha^{-1}) was recorded in spring seedbed preparation time. The ANOVA showed that main effect of weed management method was significant ($P<0.01$) for root, sugar and white sugar yield of sugar beet. The highest root yield (73 t ha^{-1}) was achieved in the integrated weed management treatment and weed infested control had the lowest root yield (35 t ha^{-1}). There was no significant difference between root yield of sugar beet in chemical weed control (71 t ha^{-1}) and that of integrated weed management treatment. Therefore, preparing the seedbed fully in the fall and drilling sugar beet in the first possible time in spring, and applying the suitable weed management method, it is possible to increase yield and quality of sugar beet. In this system, soil water may be save due to reducing tillage and also there is a chance for early drilling sugar beet in the spring.

Key words: Seedbed preparation in autumn, early drilling, integrated weed management, root yield and sugar content